

[Kurt Brauer.]

gerne lander, som vil blive arbejdsløse, den dag silkesnoren bliver klippet over. På den anden side er det i tusindvis af mennesker, som, hvis fru Elsebeth Kock-Petersens forslag bliver vedtaget, må se i øjnene, at de ikke fik lov til at bygge de elementer, som skyldes bygges på dette eller hint værft, såfremt broen var blevet en realitet.

Jeg tror, at man skal sige, at arbejdsløshedsargumentet er plus minus nul, og så holde op med at køre denne diskussion videre. Det her er et spørgsmål, der rækker langt videre end personlig kartoffelhypning.

Så vil jeg godt til allersidst komme med en personlig bemærkning om det hele, som altså kun er på egne vegne. Det er bemærkningen om, at jeg godt ved, at når jeg stemmer for fru Elsebeth Kock-Petersens forslag, så kan jeg meget nømt blive taget til indtægt for en almindelige antivækstfilosofi, blive taget til indtægt af kredse, som mener, at Danmark bør tilbage til oksekærren, at vi med sindsro kan bygge en mur omkring Danmark og isolere os fra omverdenen. Det er ikke mit motiv. Tværtimod mener jeg, at der her er tale om etapeløsninger; der er tale om et forsøg på at få en fornuftigere prioritering af den meget dynamiske satsning på Danmarks andel af den internationale trafik, som jeg mener er en nødvendighed. Jeg ser med andre ord ikke tværstregen i det store trafik-H i Danmark som en absolut nødvendighed. Tværtimod mener jeg, at højre streg i det berømte store H, som er Danmarks trafiknøgle, bør sikres ganske betydelige midler i fremtiden. Jeg kan da her betro, at jeg personlig ud fra, hvad jeg har lært indtil videre om trafikpolitik, er tilhænger af en Saltholmløsning, tilhænger af færdiggørelsen af HH-forbindelsen, som tinget vil erindre, og altså vil mene, at der bør tages betydelige midler fra til en investering i denne højre streg i det store motorvejs-H eller det store trafik-H, som jeg snarere vil kalde det.

Jeg har altså nogle venner med mig i denne sag, hvor jeg er modstander af Storebæltsbroen, som aldeles ikke deler denne min opfattelse; det vil være enhver bekendt her. Dette være blot sagt for at gøre opmærksom på, at man kan nå til de samme anskuelser ud fra en flerhed af synspunkter. Det samme gør sig gældende for SF's folke-

tingsgruppe. De 6, der agter at stemme for fru Elsebeth Kock-Petersens forslag, stemmer derfor ikke ud fra de samme motiver, som jeg gør; de stemmer for det ud fra en flerhed af synspunkter.

Lowzow (KF):

Under udvalgsbehandlingen er der ikke fremkommet noget, som har kunnet ændre det konservative folkepartis stilling til denne sag. Vi vil stadig kæmpe for, at vi får en afgørelse på spørgsmålet om en Storebæltsløsning, og at vi gerne skulle have den, inden vi tog på sommerferie i år.

Vi ser stadig væk også den forbindelse som en del af en landevej, en del af en trafikforbindelse, der går igennem hele Danmark. Vi kan ikke se, der er forskel på det stykke, der går over Store Bælt, og ethvert andet stykke. Hvis man fulgte tankegangen i det her fremsatte forslag til folketingsbeslutning, så ville man sige, at biltunnelløsningen ført op på land faktisk fortsat var den rigtige, for man kan nøjagtigt lige så godt forvente, at der vil komme et forslag om at spare på vejbyggeriet, da vi alligevel har en jernbane liggende, og man derefter kunne køre bilerne op på et jernbanetog og bringe dem over lange strækninger over land og derved spare yderligere vejinvesteringer. Det synes inkonsekvent i forbindelse med hele resten af vores politik, og derfor kan vi ikke tilslutte os det.

Vi mener også, at når man ser på det erhvervsøkonomisk, så er der ting, som overhovedet ikke kan gå ind i beregninger og vurderinger. Det er en gammel regel, at et godt trafiknet med gode forbindelser er meget betydningsfuldt for hele erhvervslivets udvikling. Dermed mener vi også, at det er vigtigere at få det udviklet indenrigs, sådan som vi har fundet det rigtigt i dette tilfælde, i modsætning til, hvad den tidligere taler sagde. Vi mener altså netop, at det er et spørgsmål om prioritering, og her prioriterer vi dette over en HH-forbindelse. Selv om vi jo tidligere i år har udtalt stor sympati for HH-forbindelsen, så udtalte vi også i særudtalelsen til denne betænkning, at det var under forudsætning af, at loven om Store Bælt blev vedtaget, at vi gik ind for det.

Jeg er enig med den tidligere taler i, at man kan forfalde til at tro, at de mennesker,